

Pamph
h Celt
M

GAELIC - - - - - SERMON

. . . BY . . .

REV. NEIL MACNISH, B.D., LL.D.

CORNWALL, ONT.

Preached before the Gaelic Society of Toronto
14th June, 1896

Toronto:

IMRIE, GRAHAM & CO., PRINTERS AND PUBLISHERS
1896.

431581
16.1.45

NOTE.—This sermon is the first of a series preached before the Gaelic Society of Toronto, in connection with the Gaelic Lectureship Fund in the Presbyterian College, Montreal. It has been published with the author's consent.

A. F

SEARMON GHaidhlig.

“RINN thu an samhradh agus an geamhradh”
—Salm LXXIV : 17.

Tha an salmadair ann an aite eile, an deigh dha beachd sonraichte a ghabhail air an tuigse, air a mhaithreas, 's air a chumhachd a tha air an nochdadh le dealbh sgiamhach, iongantach a chruinneche, ag eigheach a mach “Cia lionmhor d'oibrean a Thighearna ! ann an gliocas rinn thu iad gu leir ; tha 'n talamh lan de d'shaoibhreas.” Is ann le bhi rannsachadh gu dichollach agus gu mionaideach gne 'us feum 'us eifeachd nan nithean a chruthaich Dia 's a tha sgaoilte 'n an uile ailleachd 'us mais-ealachd fa chomhair ar suilean, a tha e 'n ar comas dearbh-bheachd a 's airde 's a's soilleire a thrusadh mu dheidhinn an Dia oirdheirc, ghlormhoir sin a ghairm air tus gach neach 'us ni a neoni, agus anns a bheil againn uile ar bith, ar beatha agus ar comas gluasad. Ma dhearcas sinn air lochran aghmhor nan speur le 'ghnuis ghrianach, chairdeil, agus ma bheir sinn fainear gur i a ghrian a tha ruagadh air falbh dorchadas na h-oidhche ; ma ghleidheas sinn air chuimhne gur ann bho mhac nan speur a tha blathas a' tighinn agus, mar an ceudna, an solus glan, aoidheil, aidichidh sinn air ball gu bheil na sochairean araon lionmhor agus

priseil a tha gathannan dealrach na greine a' frasadh air an t-saoghal. Tha 'm buannachd fein aig an oidhche 's aig an dorchadas. Is anns an trath a tha teas 'us treise na greine a' fannachadh, agus i fein a deifireachadh a dh' ionnsuidh a leabaidh anns an airde 'n iar, a tha 'n driuchd a' braonadh air gach learg 'us comhnard, air gach lus 'us tom, air gach fear 'us fochann, air gach slios 'us cladach.

Tha 'shochair, a shugradh, 'us aighear fein a' leantuinn gach trath de 'n bhliadhna.

Anns an earrach tha gach ni mar gu 'm b'ann a' dusgadh bho chadal, fada, trom ; tha 'n talamh ag ath-nuadhachadh a thrusgain gu h-ìomlan. Tha guirmead 'us boidhichead a' cur sgeimh air gach fonn 'us faiche, air gach gleann 'us glaic. Tha urachd 'us ailleachd r' am faicinn air gach coille 's preas 'us magh. Tha dichìoll 'us dealas 'us tapadh mor air an nochdadh leis na tuathanaich am feadh a tha iad a' deasachadh an fhearainn airson an t-sil. Tha eoin-bhuchullach an adhair a 'deanadh gnìomh gu dichìollach 'n an obair uaigneach, sheolta fein ann am mìle craobh 'us lon 'us creag.

Thig an samhradh le greadhnachas 'us aoibhneas agus thig gach geug 'us crann gu luath fo bhìlath. Comhdaichidh trusgan eireachdail ann an uine ghearr na blaran a bha dubhach, gruamach roimhe. Cluinnear guth binn, ceileireach nan eun ag eiridh bho iomadh crann 'us preas ; agus fasaìdh suas gu sgìpidh toradh brioghmhor na talmhainn.

Thig am foghar, agus tha obair fein aige r' a d'heanadh. Tha an t-arbhar ann an deich mìle achadh a nis abaich agus tha na buanaichean le farum taitneach 'g a ghearradhsios. Is firinneach agus is foghainteach briathran an t-salmadair, "Crunaidh thu, a Dhe, a bhliadhna le d' mhaithreas, agus silidh do cheuman saill. Silidh iad air cluainibh an fhasaich agus ni na cnuic gairdeachas air gach taobh."

Ach anns an fhogharadh ged tha broilleach na talmhainn sgeadaichte le culaidh riomhach, lurach, tha sanas air a thoirt seachad nach eil an uine ach gearr gus an caill an snuadh dreachmhor so a shnasmhorachd. Tha na craobhan a' crathadh an duilleagan gorma, 's tha barr an fheoir a' seargadh; oir tha 'n geamhradh fuar a' tighinn gun moille 'dheanadh. Is e so an trath de 'n bhliadhna anns a bheil dubhachas sgriobhta air aghaidh naduir. Tha maise nam beann 's nan comhnardan air falbh. Tha na sruthan brasa, fuaimneach, air an cuibhreachadh le geimhlean cruaidh. Gidheadh tha ailleachd 'us eifeachd fein aig a gheamhradh; oir nach e 'n Dia a tha mor 'us glic 'us tuigseach a rinn an samhradh agus a rinn an geamhradh mar an ceudna?

Rinn thu an samhradh. Tha sinn mar so a' tuigsinn gur ann bho Dhia, a mhain, a tha sonas 'us soirbheachadh a sruthadh. Is Esan a dheasaich solus agus grian agus a shuidhich uile chrìochan na talmhainn. Thug Dia dhuinn buadhan

inntinn leis am faod sinn toileachas nach 'eil gann no faoin fhaotainn bho na seallaidhean gasda, ciatach leis a' bheil an saoghal comhdaichte. Tha gliocas mor r'a fhaicinn leinn ann an trathan na bliadhna ; oir nam bitheadh an geamhradh daonnan ann le 'reothadh cruaidh, le 'stoirmean beucach 's le 'ghaothan iargalta, dh'fhasamaid sgith, airs-neulach, agus bhitheadh ar comas air sonas saoghalta fhaireachdainn 's a mhealltainn gu h-anabarrach air a lughdachadh. Tha againn ann an so fein dearbhadh laidir air cia co grasmhor, glic 'us cothromach 's a dh'ordaich Dia gach ni. Rinn Dia an samhradh. Is e so an raidh anns a bheil tlus 'us blaths 'us aghmhorachd a' deanadh aghaidh naduir suilbhir, aighearach, 'us tlachdmhor ann an tomhas sonraichte. Tha sunnd 'us gean 'us subhachas a' lionadh an t-saoghail gu leir. Cha-n 'eil e comasach do neach air bith ged dh'fhaodas e bhi air a chradh le trioblaid no le euslaint, gun agh 'us tlachd 'us faochadh a thrusadh agus fhaotainn bho lionmhorachd nam beus agus nam feart a bhuineas do'n t-samhradh. Tha 'ghrian anns an iarmailt shuas gun sgios a' dortadh a nuas a gathannan priseil agus a' giulan aiteis do gach magh 'us aonach, do gach cnoc 'us slios, do gach raon 'us ard-bheann. Tha 'n cuan mor, farsuing, luasganach gun ghruaim, gun stoirm. Tha 'thorman, a stri, 's a bheucaich a nis aig fois. Tha sobhraichean agus neonainean maiseach agus lionmhor anns na h-achaidhean. Tha 'm fraoch

gaganach, badanach a' sgeadachadh mullach nam beann le culaidh riomhach, agus a' crathadh a chinn 's ag cromadh ann an osaig chiuin an anmoich, a' deanadh gairdeachais do bhrìgh gu bheil e fein co boidheach, co anabarrach boidheach. Tha gach faillean 'us fìuran urail, dosrach ; agus tha 'n og-mhadainn, mar an ceudna, boillsgeanta le driuchd a tha 'dearrsadh ann an solus og na greine. Co a ghabhas beachd air an t-sealladh riomhach so nach aidich le ioginadh gur a Dia a rinn an samhradh.

Is e Dia 'thug dhuinn 'n a mhor chaoimhneas comas air sonas baigheil, gasda 'thrusadh agus a shealbhachadh. Ma dh' fhaoidte gu bheil tlachd mor, eadhon aig bruidean na machrach am feadh a tha 'n samhradh blath 'us carthannach. Tha iad 'n an doigh bhalbh fein a coimhlionadh ruin an Ti a chruthaich iad : ach tha iad aineolach air fìor ailleachd 'us maisealachd nan seallaidhean a tha m' an cuairt daibh. Nam bitheamaid-ne as eugmhais nam buadhan arda fiachail a tha 'g ar togail os ceann ainmhidhean na machrach, cha bhitheadh comas againn air fiamh 'us guirmeadh 'us ciatachd an t-saoghail fhaicinn no mhealltuinn, no subhachas inntinn a tharruing asda. Ach chruthaich Dia sinn 'n a dhealbh agus a reir a chos-lais fein, agus air an aobhar sin is urrainn duinn beachdachadh le tlachd air a liuthad, comharradh air gliocas 'us caoimhneas an Tighearna 'tha trathan na bliadhna 'nochdadh. Is urrainn duinn

ar n-aire 'shocrachadh gu durachdach air sgeadachadh fonnmhor, briagh na talmhuinn, agus eigheach a mach le cridheachan iriosal, taingeil, gur e Dia a rinn an Samhradh.

Is ann bho Dhia a tha gach sonas fìor 'us ceart 'us seasmhach a' tighinn. Tha moran de'n chinne daoine a dearbhadh gu soilleir le 'n combluadar mi-naomha 's ceannairceach, nach ann a'n coimh-ionadh toil an Tighearna a tha iad deonach agus iarrtasach air sonas soghmhor a' shireadh agus fhaotainn. Tha iomadh dearbhadh muladach agus cianail againn nach 'eil ach faoineas agus amaid-eachd uamhasach a bhi 'g iarraidh sonais ann an gnathachadh no ann an gnìomh air bith a tha deanadh dimeas air reachdan naomha an Tighearna. Is e so aideachadh muladach Sholaimhan deigh dha imeachd 'n a ruith 'us 'n a dheann-ruith anns gach ruidhtearachd 'us mi-bheus 'us anameasarachd—nach robh ach diomhanas 's an iomlan, agus buaireadh spioraid, agus nach robh tairbhe ann fo 'n ghrein. Saoilidh daoine, gu minic, gu bheil agh 'us sonas fìor 'us cinnteach aca, an uair a tha iad air an cuairteachadh le saoihbheas, le urram 'us le onair. Ach cia mar is urrainn do 'n spiorad neo-bhasmhor a bhuineas duinn a bhi air a shasachadh gu buileach leis gach ni ris an canar aighear saoghalta. Is ann bho Dhia a mhain a tha gach sonas glan 'us maith 'us ceart a' tighinn. Is E fein an tobar siorraidh bho 'm bheil gach slainte 's sonas 'us seasgaireachd a

sruthadh le fonn millis, ceolmhor, diadhaidh. Nì Esan, da rìreadh, samhradh grianach dhoibhsan a choimhideas a reachdan gu dìchiollach agus gu faicilleach.

Rinn thu an samhradh. Is e Dia, mar an ceudna, ughdair gach soirbheachaidh. Ged dheasaicheas an Tuathanach am fearann agus a chuireas e an siol ann, cha tig fochunn no toradh trom, lìontach, tiugh, as eugmhais nam frasan blatha, ciuine. Nì dìchioll, 'us dealas, 'us durachd, moran gun teagamh, ann an gnothaichean saoghalta, agus is tric a tha daoine lamhach, easgaidh, aghartach, a' ruigheachd air inbhe uasal 's air soirbheachadh pailt, gidheadh cha-n 'eil ach sonas mealltach, a' tighinn bho aimhnichean truailidh an t-saoghail so. Thugamaid faine: a 'chrìoch thursach, narach gus an d' thainig rìghrean amaideach nan Eabhruidheach a shaoil, ann an ardan an spioraid, agus ann am morachd an neirt fein, gu robh gach eolas 'us tuigse aca fein as eugmhais stiuraidh an Tighearna Dia. Nach minic a dh' eirich gu h-òle daibh an uair a dh' inntrig iad truscan ciar a' chomhraig an aghaidh feachdan meamnach an naimhdean. Nach iomadh bron 'us tuireadh 'us iarguin chraiteach a thug baoghaltachd nan uachdran air na h-Eabhruidh bhochda. An uair a rinn iad dearmad air stiuradh an Tighearna iarraidh 's a leantuinn, cha do bhuaidhich iad thairis air an naimhdean, nì mo a phill iad gu 'n ionadan comhnuidh fein le

caithream 'us iolach ard nan laoch. Le comhlúadar mi-naomha, mi-bheus ach 'us ardanach, cha shoirbhich Dia am feasda. An dream a ghluaiseas gu geamnaidh, direach, coir, meallaidh iadsan soirbheachadh bunailteach, tlachdmhor, oir rinn Dia samhradh do'n duine ionraic, umhal, stuama.

Tha na deuchainnean leis a' bheil sluagh an Tighearna gu minic air am fiosrachadh a' coimh-ionadh crìch araidh ann an run diomhair an Tighearna; oir is e Dia a rinn an geamhradh. Is i an raidhe de 'n bhliadhna anns a' bheil dorchadas 'us dubhachas duaichni air sliabh ard 's air ailean iosal, air sgairneach nan clach 's air traigh nan tonn. Tha caochladh tiamhaidh a' tighinn, anns a gheamhradh, air gach aighear 'us gean, 'us toileachas a bhuineas do bhlathas min 'us malda 'n t-samhraidh. Tha gach lus a seargadh agus a' crìonadh. Tha na craobhan a bha comhdaichte le deise co lurach re uine co fada 'crathadh an duillich diutha, 'us a' comhdach an lair leis na nithean urail, grinn a thug doibh boidhichead roimhe. Na sruthan a bha le torman ceolmhor a' ruith bho na h-onaichean, agus ann an slighean cam-lubach ag imeachd air feadh nam fonn 's nan achaidhean—tha iad anns a gheamhradh a' fas mall nan gluasad, agus gu minic tha 'n reis air a stad gu buileach. Air magh, air cluain, s air achadh, cha-n 'eil feur no arbhar, cha-n 'eil asbhuain no pailteas r' am faicinn. Tha nadur fein sprochdach, smalanach, an deigh pailteas mor an fhogharraidh,

agus gnuis thaitneach an t-samhraidh. Anns an t-sealladh so fein, anns an atharrachadh mhor a tha teachd a gheamhraidh fhuair' ag oibreachadh air feadh an t-saoghail gu leir, tha samhladh laidir againn air sean aois maille ri triobla'd agus deuchainn. Ged tha 'm bas, an teachdaire cruaidh-chridheach, neo-bhaigheil nach gabh leisgeul no diultadh, a' gearradh sios gun truas, gun acarachd, aireamh mhor de 'n t-sluagh anns gach mios, gidheadh is ann an uair a tha 'n geamhradh am fagus 's a tha 'm boidhichead a' treigsinn nam beann 's nan achaidhean, 's a tha guirmead grinn nam blar 's nan raon a' gabhail seachad, agus duilleagan nan craobh 's nan doire 'tuiteam thun an lair, a's lionmhoire 'tha na braighdean a tha air an tasgadh ann an cuibhrichean an-iochdmhor a bhais. Tha anns a gheamhradh cumhachd laidir, dubhach, mar gu 'm b' ann, a' folach nan speuran gorma, 'deanadh a chuain luasganach, a' glaothaich a mach ann an gaath stoirmeil na h-oidheche, a' goid 's a spionadh air falbh gu h-obann blath an t-samhraidh bho ghruaidhean an leinibh, agus a' toirt air sean aois fein criothnachadh; oir tha corran geur a bhais siubhlach agus guineach aig an am so. Tha comh-chordadh eadar an geamhradh, a tha giulan dreach 'us aogais mar gu 'm bitheadh nadur fein a' call a threoir 's a shuaicheantais, agus eadar an duine aosmhor liath a tha aig ceann a thuruis talmhaidh, a chiabhan geal le sneachd nam bliadhnachan, oir chunnaic

e cheana tri fichead bliadhna 's a deich. Teagaisgidh solus ar-n inntinn agus ar cogais fein duinn, co fada 's urrainn d' a imeachd, na nithean ceudna 'tha solus dealrach a Bhiobuill a buileachadh oirnn. A' bheil Dia 'n a fhocail ag iarraidh oirnn maith a dheanadh agus cul a chur ri aingidheachd 'us ri ana-measarrachd, a' bheil E 'g innseadh dhuinn gur ann a dh' ionnsuidh bochdainn agus truaighe 'tha ruightearachd 'us peacadh a' treorachadh; tha na firinnean ceudna air an teagasg duinn le solus naduir fein. Tha dearbhadh dìongmhailta againn, mar so, gur e 'n aona ghliocas a dhealbh maise 's riaghailtean iomadach na talmhuinn agus a thug seachad lfaidhean 'us filidhean, a fhuair comhnadh o'n Spiore Naomh, foillseachadh air a chaitheamh-beatha adtha taitneach ann an suilean an Tghear a Co fada 's is urrainn do sholus naduir ideachdana. ghleidheadh ri solus maiseach a Bhiobuill; cha-n 'eil dealachadh eadar iad. Mar so, chi sinn gu bheil an geamhradh a tha ag eideadh na talmhainn le trusgan sneachdach, reòthach, a' giulan samhlaidh laidir air laithean liatha a tha 'g innseadh gu bheil an duine deas airson na h-uaigne amhuil mar tha 'n t-arbhar craobhach a' fas deas airson corran a bhuanache. Ach ged is e dubhachas an sgail a chithear air tus anns a gheamhradh, ged a shaoileas sinn nach 'eil brìgh, no sunnd, no combhfhurtachd idir ann an luib a gheamhraidh is eigin gu bheil an raidhe so 'coimhlionadh aobhair sonraichte, oir nach eil

fios againn gur e Dia 'rinn an geamhradh.

Ged tha'n talamh a reir coslais a' gabhail fois anns a gheamhradh, ged tha cinneas marbh, 'us lusan na macharach 'us craobhan nam frith air seargadh 's air crionadh, ged nach eil feur anns na lointean no ionaltradh anns na comhnardan, tha'n grunn d a' trusadh buannachd 'us beairteis bho shuain 's bho thamh a gheamhraidh. Na'm bitheadh an talamh gun fhois idir ann an uine ghearr cha ghiulaineadh e toradh, cha bhitheadh brigh, no dreach, no buannachd ann. Tha raidhe fhuar 'us thosdach a gheamhraidh a' deanadh seirbhis fheumail agus luachmhoir ann am Fresdal an Tighearna. Leis an t samhchair a tha sgaoilte air cnoc 's air srath, air muir 's air tir, air loch 'us learga, tha'm fearann air uidheamachadh airson barr brioghmhor, trom a thoirt seachad a rithisd. Eadhon an sneachd a tha 'g amharc co fhuar 's co mi-chaoimhneil, agus co neo-tharbhach, tha esan a' gleidheadh uchd nan achaidhean blath, agus a' toirt tearuinteachd bho gach stoirm 'us gaillion, bho gach fuachd 'us reothadh do 'n bharr a dh' fheumas dubhlachd na h-aimsir fhulang, mar tha'n cruinneacbd geamhraidh anns an duthaich so fein. Le tosdachd tiamhaidh a gheamhraidh tha moran maith air a dheanadh agus tha beartas an t-saoghail gu leir air a mheudachadh gu mor. An trath a smuainticheas neach aig a' bheil 'n a dhachaidh fein tearmunnt 'us seasgaireachd 'us comhfhurtachd 'us dion bho fhuachd a gheamhraidh

air a liuthad creutair diblidh, suarach, bochd aig nach 'eil fardach, no doigh, no aite air bith anns an faod iad fasgadh fhaotainn, fasaidd a chridhe tairis agus seirceil, agus bithidh miann dileas aige air comhnadh a' dheanadh leis an duine bhochd aig nach 'eil maoin no caraid fiughantach am feadh 'tha dubhlachd a gheamhraidh a' toirt a dh' ionnsuidh a theaghlaich deuchainn ghuineach agus uireasbhuidh eagalach. Cuiridh trioblaid 'us an-shocair snuadh dorch a 'us smuaisean bochd air gach aighear, 'us sunnd, 'us slainte 'mheallair roimhe. Tiormaichidh reothadheruaidh 'us searbh na h-iargainn, na sruthan seimh, baigheil a b' abhaist agh 'us subhachas a thoirt d' ar cridheachan. Thig teachdaireachd uamhasach a ghairmeas air falbh gun iochd, gun truacantachd ceann-teaghlaich no neach a bha ro mheasail; neach d' am bu nos le 'chairdeas fìor, caidreamhach, cridheachan a luchd-daimh a dheanadh ait 'us aoibhneach, neach a choisinn le 'chomhludair stuama, beusach, mor-mheas 'us speis doibh. Tha coinneach nan laithean aosmhor a' caramh meas 'us uail airseanachas aon de chairdean Iob. "Ged nach tig amhghar a mach as an duslach agus nach fas carraid as an talamh, gidheadh rugadh an duinne chum carraid mar a dh' eireas na sradan suas." Ged a bha Iob co diadhaidh, ionraic, bha e air fhiosrachadh le deuchainnean craiteach. Fhuair e fuasgladh, fa-dheoidh, as gach teanntachd anns an robh e; dh' eirich grian an t-soir-

bheachaidh air a rithist, agus 'bheannaich an Tighearna deireadh Iobh ni 's mo na thoiseach. Is iomadh cradh 'us aimhreit 'us dragh a bha aig Daibhidh, Salmadair binn Israeil, gaisgeach curanta nan lann. Gidheadh tha e 'g radh. "Is math dhomhsa gu robh mi ann an amhghar chum gu foghlumainn do reachdan." "Tha fhios agamsa, a Thighearna, gu bheil do bhreitheanais ceart agus gur ann am firinn a chlaoidh Thu mi." "Is ann le moran fulangais a gheibh sinn an oighreachd sin a tha neo-thruaillidh, neo-shalach, agus nach searg as. Bu deurach, bronach, mi-cheisteach a chaith Iosa Criosda. Ceannard ar Slainte, a laithean air an talamh. Bha e 'na dhuine dhoilghiosan agus eolach air bron. "A mhuinntir mo ghraidh" tha Peadar a' sgriobhadh, "na biodh iongantas oirbh a thaobh na deuchainn theintich a thig oirbh a chum ur dearbhadh, mar gu'n tarladh ni-eiginn neo-ghnathach duibh, ach do bhrìgh gu bheil sibh n' ur luchd comhpairt de fhulangasaibh Chriosda, deanaibh gairdeachas; chum mar anceudna annan am foillseachaidh a ghloire gu'n dean sibh gairdeachas le h-aoibhneas ro-mhor."

Faodaidh sinn samhladh air gras foghainteachan Tighearna 'fhaicinn anns a gheamhradh. "Co geal ris an t-sneachd." Is e so gnath-fhacal air a' bheil sinn uile min-eolach. An uair a thuiteas e gu pailt air cnoc 'us comhnard, air fardach 'us faiche, air na craobhan arda 's air na sruthan fuaimneach; an uair a tha e gea'achadh aodann

na talmhainn gu h-iomlan, ciod e 'n ni a chuireas sinn ann an coimeas ris airson sgeimh 'us gloineid? Cha-n 'eil smal no sal no sgleo ra'm faicinn am feadh a tha e mar bhrat uallach, no mar thrusgan eireachdail a' comhdachadh nam beann 's nan srathan, 's a' cur sgeimh lurach air gach aitreabh, 's air gach slighe. Nach dileas 'us nach boidneach an samhladh e air fireantacheò Ios Criosda, an fhireantachd sin airson an tug E a bheatha luachmhor, an t-ionmhas spioradail sin a a shaoras sinn bho lagh a pheacaidh agus a bhais. Cha-n 'eil eideadh a gheamhraidh, an fhallainn gheal shneachdach air a sgaoileadh thairis air cuibhrionn no air cearn de 'n duthaich—tha e sgeadachadh le 'chuidh gheal na tire gu leir, agus air a mhodh so tha e 'n a shamhladh iomrachuidh air cia co fial, farsuing, fiughanta 's a tha teachdaireachd na sithe. Cha-n 'eil eadar-dhealachadh air bith air a dheanadh anns a chuireadh ghrasmhor, charthunnach a tha Iosa 'toirt seachad. Tha E air a thairgseadh gu fialaidh us gu saor, gun airgiod, 'us gun luach do gach neach 'us fine, do gach uachdaran 'us iochdaran:—eadhon mar an sneachda, comharradh cinnteach agus companach dileas a gheamhraidh anns an duthaich fharsuing anns a 'bheil sinn fein a' tuineachadh; a' tuiteam 's a laidhe air gach bruthach corrach, 's air gach macbair leathann, reidh. Bithidh an geamhradh statail re a mhiosan fein. Fa-dheoidh, leaghaidh an sneachd 's an reothadh air falbh. Cha bhi culaidh

gheal, bhoidheach ni 's moa'sgeadachadhnan sliabh
 'us nan lear'us nan learg 'us nan ionadan iosal
 Mosglaidh gach magh, 'us srath, 'us ailean, 'us
 airidh, 'us craobh, 'us lus, as a chadal dhomhainn
 anns an robh iad. Ath-nuadhaichear aghaidh
 shnuadhmhor naduir gu buileach, agus toisichidh
 saothair 'us dichìoll le durachd ur' gus am faicear
 ann an uine ghearr snuadh dreachmhor aoidheil
 air gach dail 'us ionaltradh, air gach fraoeh
 'us feur, air gach caol 'us cuan. Ach cha-n ann
 mar so idir a tha 'n geamhradh a tha 'm bas gle
 thrìc 'us gun bhaigh air bith a' toirt a dh' ionn-
 suidh iomadh neach 'us teaghlach. An uair 'tha
 neach air a thasgadh ann an tigh cumhann,
 samhach a bhaischa-n ath-nuadhaichear a neart 's a
 bheatha le teachd no le blaths cairdeil caraid no
 samhraidh. Caidlidh e gu ciuin ann an suain a
 bhais—suain nach aithnich brudarno faireachadh.
 Ni cluarain an raoin uchd na h-uaighe sgiamhach
 agus ur, agus seididh fafan maoth an anmoich gu
 malda 'us gu cairdeil thairis oirre re iomadh la 'us
 oidheche, ach cha-n fhairich fear comhnaidh
 an tighe gheamhraidh anail chubhraidh nan
 cluaran 'us nan osag. Ach bithidh, fa-dheoidh,
 dusgadh mor agus iomraiteach ann, anns an
 liobhair gach uaigh na fhuaire i fein. Is ann
 suilbhir agus aoibhneach a bhitheas faireachduinn
 an duine sin aig an robh a cheann geal le sneachd
 nam bliadhnachan a bha air an caitheamh ann an
 eagal agus ann an seirbhis an Tighearna. Bithidh

samhradh acasan a bha umhal, measarra, stolda, Diadhaidh, agus a chaidh 'ghearradh sìos ann am moch-thrath an treoir 's an laithean. Gheibh iad failte 'us furan rioghail caidreamhach bho 'n Ard-bhrìtheamh fein—iadsan a bha mearganta ann an strì chriosduidh, agus a bha daonnan eudmhor air sgath na fìrinn 'us na corach.

Rinn Dia an samhradh agns rinn e 'n geamhradh. Thig e dhuinn a bhi taingeil ann am meadhon gach sonais agus soirbheachaidh a bheir Dia dhuinn. Thig e dhuinn a bhi daonnan iriosal agus dileas dasan, ar-n-athair neamhaidh. Thig e dhuinn a bhi gun mhonmhur, gun luasgadh anma ged a dh' fhaodas geamhradh na deuchainn agus aileadh searbh na h-euslaintè a bhi cruaidh oirnn agus neo-chaoimhneil ruinn. Nach e Dia 'rinn an samhradh agus an geamhradh. Gabhamaid misneach bho 'n fhaidh Habacuc an uair a tha e 'g radh ; “Ged nach toir an crann-fìge uaith blath agus ged nach fas air an fhionain cinneas, ged fhailnich meas a chroinn olaidh, agus ged nach toir na machraichean uatha lon, ged ghearrar an treud as o'n mhainnir, agus ged nach bi buar air bith anns na buailtibh ; gidheadh nì mise gairdeachas anns an Tighearna, nì mi aoibhneas ann an Dia om shlaintè.” Amen.

,
n
l
.
n
r
.
n
.
s
t
t
n
s
l
r
l
n
s
t